770/07

Den 23. april 2007 blev i sag nr. 69.310:

xxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der i forbindelse med et ansættelsesforhold har pensionsordning i Topdanmark Forsikring A/S, klager over, at selskabet med virkning fra 1/10 2003 har standset bevillingen af helbredsbetingede ydelser.

Selskabet standsede bevillingen med henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke var nedsat med mindst 50 %, og har henvist til, at erhvervsudygtighedsrenten herefter er bortfaldet på grund af manglende præmiebetaling.

Det fremgår af sagen, at klageren er født i 1963 og uddannet laborant. Forsikringen er tegnet 1/9 1999 som led i en obligatorisk pensionsordning i forbindelse med klagerens ansættelsesforhold. Erhvervsudygtighedsrentens størrelse var på tegningstidspunktet 100.000 kr. årligt. Forsikringen giver ret til udbetaling af erhvervsudygtighedsrente og fritagelse for præmiebetaling, hvis den generelle erhvervsevne er nedsat med 2/3. Forsikringen giver ret til halv erhvervsudygtighedsrente, hvis erhvervsevnen nedsættes med mindst halvdelen. Indbetalingerne på forsikringen ophørte, da klageren fratrådte den pensionsgivende stilling den 31/12 2001.

Den 4/8 2002 anmeldte klageren, at hun den 22/9 2001 havde pådraget sig et hovedtraume ved et fald mod en reol, og at hun siden havde været og fortsat var sygemeldt.

Selskabet afviste i første omgang dækning med henvisning til, at dækningen var bortfaldet, inden klageren anmeldte sit krav. Efterfølgende anerkendte selskabet, at kravet var anmeldt rettidigt, og bevilgede ydelser fra 1/1 2002 til 1/10 2003.

Ved skrivelse af 24/11 2003 meddelte selskabet, at der ikke kunne bevilges ydelser efter 1/10 2003. Ved skrivelse af 25/11 2003 oplyste selskabet klageren om hendes muligheder for at forsætte forsikringen efter, at bidragsfritagelsen var ophørt. Ved skrivelse af 20/2 2004 meddelte selskabet, at forsikringen med virkning fra 1/10 2003 var slettet uden værdi, da der ikke var modtaget svar på selskabets skrivelse af 25/11 2003.

Den 11/9 2004 anmodede klageren selskabet om at genoptage sagen med henvisning til en erklæring fra psykolog K.S. Selskabet afviste ved skrivelse af 6/12 2004 at bevilge ydelser efter 1/10 2003. Selskabet har efter yderligere korrespondance og indhentelse af en speciallægeerklæring fastholdt afslaget på dækning.

Af erklæring dateret 27/8 2003 fra speciallæge i neurologi B.T.K. fremgår bl.a.:

"Objektivt
Fremtræder i god fysisk almentilstand med udseende svarende til alderen, og i middel ernæringstilstand. Stethoscopia cordis et pulmorium: I.a.
Muskel-/ledstatus: Upåfaldende forhold med normal bevægelighed i columna cervicalis.
Neurologisk Status: Giver gennemgående en konsistent redegørelse for det tidsmæssige forløb, men har vanskeligt ved at opretholde koncentrationen hele vejen igennem, og behøver pauser for at samle sig og få fat i 'den røde tråd' og fremlæggelse af symptomerne, ind imellem lettere kaotisk, og særskilt initialt emotionelt bevæget uden at virke direkte appellerende.
Ikke aggraverende eller funktionelt reagerende, men virker relevant bekymret over sin situation med en grundtone af lettere dysfori.
Umiddelbart ingen tegn på grovere specifikke kortikale deficits.
Kranienerver: Systematisk undersøgte og fundet intakte.
Motorisk: Ingen elektive pareser. Naturlig gangafvikling med upåfaldende liniegang. Blind pendultest og turningtest negative. Normal muskelfylde og tonusforhold.
Sensorisk. Intakt overflade- og dybdesensibilitet.
Koordination: FNF og KHF i.a. Romberg negativ.
Refleksforhold: Normale, symmetriske dybe reflekser i ekstremiteterne. Babinskis tegn savnes bilateralt.
Konklusion
40-årig laborantuddannet kvinde, som før ulykkestilfældet september 2001 var velfungerende såvel arbejdsmæssigt som socialt, og uden helbredsmæssigt belastende faktorer.

Efter ulykkestilfældet med hovedtraume udvikles symptombillede, foreneligt med et kronisk posttraumatisk hjernesyndrom med restsymptomer, domineret af forstyrrelser af kognitiv og psykisk art med nedsat udholdenhed, der i væsentlig grad jævnfør tidligere påvirker H.K.J.s almene aktivitetsniveau og livsførelse.
Det er ikke at forvente, at tilstanden vil undergå en betydende bedring under en overskuelig fremtid."

Af erklæring dateret 25/8 2004 fra psykolog K.S. fremgår:

"**1.** Patientens aktuelle tilstand er god, idet patienten er i stand til at kontrollere angsten på nuværende tidspunkt. Der er som følge af hovedtraumet stadig tale om forstyrrelser af kognitiv og psykisk art, som medfører nedsat udholdenhed. Angsten kan derfor let fremprovokeres af selv mindre belastninger, som patienten oplever som stress.

2. De kognitive og psykiske forstyrrelser som følge af hovedtraumet - herunder angsttilstanden påvirker patientens arbejdsevne således, at patienten let mister overblikket samt følelsen af at have styr på tingene. Manglende overblik og kontrol medfører stress, som let sætter en angstreaktion i gang. Derfor er det i en arbejdssituation nødvendigt at være opmærksom på følgende:
- **a.** Arbejdet skal være tydeligt struktureret. Det kan forventes, at patienten skal have hjælp til at strukturer de fleste typer af opgaver.
- **b.** Der bør være tale om et begrænset ansvarsområde.
- **c.** Der bør være en jævn arbejdsbelastning i løbet af arbejdstiden.
- **d.** Der skal kun udføres én ting af tangen, eftersom koncentrationsevnen er væsentligt nedsat. Patienten mister let overblikket.
- **e.** Støj medfører at koncentrationsevnen bliver væsentligt nedsat.
- **f.** Patienten påvirkes negativt af kulde og blæst, da det medfører smerter i kraniet.

3. Patientens hovedsmerter og koncentrationsbesvær er ikke nødvendigvis sammenhængende, idet patienten ofte oplever koncentrationsbesvær - uden der er tale om hovedsmerter. Men både hovedsmerter og de kognitive forstyrrelser - herunder koncentrationsbesvær er en følge af hovedtraumet.

4. De kognitive og psykiske forstyrrelser som følge af hovedtraumet forventes ikke at ændre sig væsentligt. En evt. psykologisk behandling vil dog være relevant, hvis patienten ikke længere er i stand til at håndtere angsten som følge af arbejdsmæssige belastninger.

5. Konklusion: Med de rette rammer, hvor der tages hensyn til patientens skade, forventes det, at patienten i et vist omfang er i stand til at komme tilbage til arbejdsmarkedet, hvilket patienten også selv ønsker."

Af erklæring dateret 24/8 2005 fra speciallæge i neurologi B.T.K. fremgår bl.a.:

"**Objektivt**
Fremtræder i god fysisk almentilstand med udseende svarende til alderen.

Neurologisk Status: Psykisk upåfaldende, men naturligt berørt af sin situation. Ikke aggraverende eller funktionelt reagerende. Fremtræder samlet, og leverer en sammenhængende anamnese uden holdepunkter for tale-sprogforstyrrelser.
Kranienerver: Systematisk undersøgte og fundet intakte.
Motorisk: Ingen elektive pareser. Naturlig gangafvikling med upåfaldende liniegang. Normal muskelfylde og tonusforhold.
Sensorisk: Intakt overflade- og dybdesensibilitet.
Koordination: FNF og KHF i.a. Romberg negativ.
Refleksforhold: Normale, symmetriske dybe reflekser i ekstremiteterne. Babinskis tegn savnes bilateralt.

Konklusion
42-årig laborantuddannet kvinde, som før ulykkestilfældet september 01 var velfungerende såvel arbejdsmæssigt som socialt, og uden helbredsmæssigt belastende faktorer.
Efter ulykkestilfældet med hovedtraume udvikles symptombillede, foreneligt med et kronisk posttraumatisk hjernesyndrom med restsymptomer med forstyrrelser af kognitiv og psykisk art, der i væsentlig grad jævnfør tidligere påvirker H.K.J.s almene aktivitetsniveau og livsførelse. Som følge heraf skønnes arbejdsevne at være varig nedsat, men ikke i en grad der på forhånd udelukker H.K.J. fra genindtræden på arbejdsmarkedet med deltidsarbejde, og er selv interesseret og motiveret for et rehabiliteringsforløb med henblik herpå, og gerne indenfor sit tidligere erhverv som laborant.
I et sådant forløb skønnes der at være behov for en mere detaljeret kortlægning af kognitive funktioner med en neuropsykologisk undersøgelse."

Af de kommunale akter fremgår:

"Fra den 5/2 2003 til og med 28/2 2004:
Arbejdsprøvning ved E. som miljølaborant med henblik på raskmelding i A-kasse.
PgI. oplyser, at hun rent fagligt klarer arbejdsopgaverne, men at hun havde svært ved at huske tingene og måtte skrive dem ned, ligesom hun havde brug for ro uden afbrydelser, når hun arbejder. Ligeledes følte hun sig stresset, idet hun fik flere og flere arbejdsopgaver som tiden gik, da arbejdspladsen fyrede folk og hun endte med at være alene med sine opgaver uden mulighed for hjælp. PgI. fortæller, at hun egentlig godt kan lide at arbejde alene, men vil stadigvæk også gerne være en del af et fællesskab. PgI. følte, at hele situationen, herunder arbejdspres, var en stor belastning og siger, at hun tog psykiske skade af forløbet.
Arbejdstid var i start 12 timer ugentlig og i slutning af perioden 22 timer. PgI. så sig ikke i stand til at øge denne, idet hun fik tiltagende hovedpine, træthed og mistede koncentrationen, som dagen gik.
Arbejdsprøvningen sluttede, idet virksomheden lukkede og der blev på daværende tidspunkt ikke foretaget en arbejdsevnevurdering.

H. selv oplyser, at hun nok ikke længere vil kunne klare arbejde som laborant, grundet helbredstilstand og er i øvrigt ej hellere særlig interesseret i at afprøve området på ny.

31/10 2005 - 15/1-06:
Startede virksomhedspraktik som husassistent på Plejeboligerne S., G. Startede med en arbejdstid på 3 timer dagligt de første 2 uger og derefter 4 timer. Arbejdsopgaverne er lidt forskellige, såsom varme og servere mad, lave kaffe, lettere rydning, fylde og tømme opvaskemaskine, sortere vasketøj og drage lidt omsorg for beboerne. H. har under forløbet ikke haft sygedage.

Skånehensynene er strukturerede og overskuelige opgaver, en besked af gangen, ingen tidspres og ingen stress.

I notat fra jobkonsulent af 21/11-05 fremgår det blandt andet, at H. er en meget glad og dejligt person. Hun har det bedst med den praktiske del af arbejdet og den lettere omsorg og såvel hendes praktiske håndelag som arbejdstempo er i orden. Hun arbejder grundigt og ihærdigt. Arbejdsgiveren vurderer, at H. har det bedst, når der ikke er for mange mennesker omkring hende. Helbredsmæssigt er H. træt og udkørt, når hun kommer hjem.

I notat fra jobkonsulent af 19/12-05 fremgår det, at H. fortsat befinder sig godt på arbejdspladsen og at hun også er vellidt af kollegaerne og beboeren - arbejdsgiveren vurderer, at hun er en 'guldklump' for en arbejdsplads pga. sit væsen og væremåde. Selve udførelsen af arbejdsopgaverne er i orden, men man blev på stedet meget hurtigt klar over, at H.s arbejdsopgaver skal være struktureret, og at de meget skal beskrives i detaljer, og kun en besked ad gangen, da H. ellers ikke kan huske det. H. arbejdstempo er normalt med de rutineprægede opgaver og hun er meget glad for arbejdet og de lettere omsorgsopgaver. Hun er vellidt og fungerer godt socialt.
Helbredsmæssigt klarer hun 4 timer dagligt og hun er helt udkørt herefter og kan næsten ikke overkomme noget derhjemme i hverdagen.

Jobkonsulent konkluderer i notat af 19/12-05:
'*H. er velfungerende i virksomhedspraktikken som husassistent med strukturerede opgaver og hendes skånehensyn er tilgodeset. Det har dog ikke været muligt at øge arbejdstiden ud over de 4 timer dagligt og der er ikke noget der tyder på, at det vil lykkes at øge arbejdstiden, heller ikke ved et længerevarende praktikforløb*.'
...
3/1-06
Det er klart en ressource, at pgI. har gennemført en uddannelse og at hun også har opnået arbejdserfaringen inden for området.
Såvel tidligere virksomhedspraktik som nuværende viser også, at H. har såvel de faglige som de praktiske kompetencer, som der skal til for at være på arbejdsmarkedet. PgI. har i sidste virksomhedspraktik fungeret optimalt, men med skånehensyn over for struktureret og overskuelige arbejdsopgaver og uden tidspres og stress. På trods heraf har hun ikke formået at arbejde mere end 20 timer og det vurderes, at en anden praktik ikke vil kunne udvikle arbejdsevnen yderligere. Revalideringsmulighederne skønnes derfor udtømte."

Klageren er pr. 1/6 2006 ansat i fleksjob i 15 timer om ugen.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 6/10 2006 til nævnet anført:

> "**Konklusion**
> Det er Topdanmarks opfattelse at det var korrekt at stoppe udbetalingen af erhvervsudygtighedsrenten samt retten til præmiefritagelse fra den 1. oktober 2003, da forsikredes erhvervsevnetab på daværende tidspunkt ikke var nedsat med mere end 50 %, hvilket er en betingelse for udbetaling fra forsikringen.
>
> Beslutningen var begrundet i speciallægeerklæring fra B.T.K. af den 27. august 2003 ..., hvor det fremgår at forsikrede bl.a. på dette tidspunkt arbejder 20 timer ugentlig i arbejdsprøvning.
>
> Dette forhold forstærkes yderligere af de kommunale oplysninger fra efteråret 2003, hvor det fremgår at forsikrede pr. juni måned, i arbejdsprøvning, er i stand til at arbejde 25 timer ugentligt. Denne arbejdstid er stort set uændret den 1. september 2003, og den 13. november 2003 fremgår det, at forsikrede har en arbejdstid på 22 timer ugentligt. Denne arbejdstid fastholdes frem til arbejdspladsen flytning til Å. ultimo 2003 ...
>
> Det er derfor fortsat vores opfattelse, at vi har vurderet forsikredes erhvervsevnetab korrekt i 2003, hvor vi vurderer at erhvervsevnetabet ikke udgjorde minimum 50 %, og at det dermed var korrekt at Topdanmark stoppede udbetalingen af erhvervsudygtighedsrenten samt ret til præmiefritagelse.
>
> På baggrund heraf, skrev vi til forsikrede med tilbud om videreførelse af forsikringen med præmiebetaling.
>
> Da forsikrede ikke har reageret på Topdanmarks henvendelser af den 24. november 2003 ... og den 25. november 2003 ... om videreførelse af forsikringen på grund af ophør af ret til udbetaling og præmiefritagelse, er dækningen derfor som varslet bortfaldet pr. 1. oktober 2003.
>
> Det er Topdanmarks opfattelse at forsikrede efterfølgende ikke har noget krav på udbetaling af forsikringen, da denne er bortfaldet pr. 1. oktober 2003, hvortil der var bevilget præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevnen.
>
> Topdanmark ønsker derfor heller ikke at tage konkret stilling til, om forsikrede i tiden efter den 1. oktober 2003 har opfyldt, eller opfylder betingelserne for en evt. udbetaling, i det dette alene ville være relevant i det tilfælde, at den konkrete forsikring var blevet videreført med fortsat indbetaling, og dermed i kraft."

Klageren har ved sin ægtefælle her over for i skrivelse af 26/10 2006 til nævnet anført:

> "*Ad punktet tvist*:
> Jævnfør mange tidligere modtaget breve fra Topdanmark påstår De igen, at der ikke er forsikringsdækning på grund af manglende betaling. Denne påstand var også den De anvendte helt fra start, som selskabet blev nødt til at trække tilbage.

H.'s mening er, at da H. på ulykkestidspunktet betalte sin præmie, er H. derfor dækket af forsikringen vedrørende denne skade. H. har gennem hele forløbet bestridt Topdanmarks påstand omkring hendes erhvervsevne, og er derfor jævnfør hendes opfattelse omfattet af præmiefritagelse og erstatning.

Ad punktet sagsfremstilling:
H.'s erhvervsevnetab er ikke som Topdanmark oplyser midlertidig, men meget permanent hvilket bevirker, at hun ikke, selv under hensyn, kan magte et arbejde på mere end 15 timer om ugen.

Vedrørende bilag ..., er det normalt i arbejdsprøvninger at der prøves at finde den øvre grænse for mulig arbejdsmængde, og derved er der i perioder mulighed for at den mulige arbejdsevne overstiges. Det er korrekt, at H. på et tidspunkt arbejdede mere end 20 timer/uge - der blev dog under hele prøvningen taget meget specielle hensyn. Da hun blev presset til at arbejde 20 timer og herover, var det ikke muligt for hende at opretholde et normalt privatliv, med psykiske forstyrrelser og angsttilstand til følge, jævnfør psykolog E.M.S.

H.'s erhvervsevne over længere tid vil være ca. 15 timer/uge, når der samtidig tages skånehensyn.

Vedrørende bilag ..., vil Topdanmark opsige forsikringen fordi hun ikke betaler præmie. Dette er samme påstand som selskabet gennem hele forløbet henholder sig til, selv om selskabet har erkendt skaden som dækningsberettiget og gennem et stykke tid betalt erstatning.

Da hendes erhvervsevne er omkring 15 timer pr. uge under skånehensyn, er hun dækket at forsikring inkl. den heraf følgende præmiefritagelse. H. har under hele forløbet bestridt selskabets konklusioner.

Ad punktet konklusion:
Det er H. uforståeligt, at Topdanmark påstår, at kommunen oplyser at hendes permanente erhvervsevne er 22 timer, når samme kommune har tildelt hende et fleksjob på 15 timer.

H. har på intet tidspunkt haft en erhvervsevne på >50 %, og derfor gennem hele forløbet været dækningsberettiget, og selskabet har uretmæssigt stoppet erhvervsudygtighedsrenten inkl. præmiefritagelsen. På baggrund heraf, er selskabets breve om videreførelse af forsikringen ikke relevante, ...

Topdanmark skriver i sidste del af brevet, at de ikke vil tage stilling til om H. efter 1. oktober 2003 har opfyldt betingelserne for at få en evt. udbetaling, fordi forsikringen ikke er i kraft længere.

Topdanmark har gennem hele forløbet bestridt at skaden er dækningsberettiget, selv om de i en periode har udbetalt dækning.

H. har et permanent erhvervsevnetab på grund at en ulykke, der indtræf da hun havde en forsikring hos Topdanmark. Siden da har læger og kommunen forsøgt at fasttætte dette tab. Først i 2006 er hendes erhvervsevne som følge af ulykken endelig blevet fastlagt som 15 timer/uge under specielle hensyn.

Dette tab har været konstant gennem hele perioden, selv om hun har været presset til at arbejde mere for at finde den øvre grænse, dette med kraftige følger som hun har fået psykologhjælp for i 2003 hos E.-M.S. (Cand. Psyck.).

Det er H.'s mening, at hun fra at skaden skete har været og er omfattet af forsikringen, og har ret til erhvervsudygtighedsrente samt præmiefritagelse."

Selskabet har hertil i skrivelse af 8/12 2006 anført:

"På baggrund af sagens oplysninger udgør H.K.J.s erhvervsevnetab efter Topdanmarks opfattelse pr. 1. oktober 2003 ikke længere mindst 1/2, som er en betingelse for udbetaling fra forsikringen. Derfor er der ikke ydet præmiefritagelse og sket udbetaling efter denne dato.

Det fremgår af speciallægeerklæring af den 27. august 2003 (se bilag ... i sagsfremstilling til Ankenævnet af den 6. oktober 2006), at H.K.J. i arbejdsprøvning kunne arbejde 20 timer om ugen. Ved en arbejdstid på 20 timer om ugen har forsikret udnyttet sin resterhvervsevne med mere end 1/2 og opfyldte derfor ikke længere betingelserne for forsat udbetaling fra forsikringen. Vi stoppede derfor med at yde præmiefritagelse og udbetale til H.K.J. pr. 1. oktober 2003.

H.K.J. blev tilbudt at fortsætte forsikringen efter hun stoppede i E. D. A/S, og havde derfor mulighed for at holde sin erhvervsudygtighedsrente i kraft. Da H.K.J. ikke indsendte erklæring om videreførelse af forsikringen til Topdanmark, er det vores opfattelse, at forsikringen er ophørt, da H.K.J. ikke har betalt præmie efter den 1. oktober 2003.

Da Topdanmark anser forsikringsforholdet for at være ophørt pr. 1. oktober 2003, skal arbejdstiden på 15 timer i fleksjob efter denne dato ikke medtages i vurderingen af det generelle erhvervsevnetab."

Klagerens ægtefælle har hertil ved skrivelse af 26/1 2007 anført:

"Det er mig uforståelig, at Topdanmark gang på gang prøver at snige sig udenom deres ansvar. Uanset hvor mange breve de sender om, at H. ikke længere er dækket af forsikringen, bliver faktum ikke anderledes.

H. var på skadestidspunktet dækket af forsikringen, som Topdanmark efter mange forsøg prøvede at snige sig udenom, men jævnfør selskabets skrivelse dateret 2. december 2002 accepterede at skaden var dækningsberettiget, og H. vil således være dækket af forsikringen resten af sit liv for lidelser, der kan henføres til den anerkendte skade.

H. har gennem hele forløbet fremført over for Topdanmark, at forsikringen skulle dække.

Det er H.'s opfattelse, at Topdanmark ikke bare kan opsige en forsikring vedrørende en skade som selskabet en gang har anerkendt. Selskabet har jo før nægtet at skaden var dækningsberettiget, og efter pres senere måtte trække dette postulat tilbage.

Det er meget belejligt, at Topdanmark vurderer H.'s tab af erhvervsevne anderledes end de offentlige myndigheder, når det ikke passer med selskabet økonomiske interesser. Jeg gad nok vide om selskabet anlagde samme synspunkt, hvis det offentlige ikke ville anerkende H.'s tab af erhvervsevne.

H.'s tab af erhvervsevne er større end 50 % jævnfør de offentlige myndigheders vurdering, og selskabet skal derfor udbetale erstatning og yde præmiefritagelse.

Vedrørende speciallægeerklæring ..., henviser jeg til H.'s svar af 26. november 2006, punktet vedr. bilag ..., hvor der er svaret på punktet.

Vedrørende Topdanmarks tilbud om fortsættelse af forsikringen. H. har en forsikring hos Topdanmark, hvor hun har lidt tab som er anerkendt, men hvor selskabet ikke vil udbetale den skyldige erstatning.
...
H.'s arbejdsevne er ca. 15 timer pr. uge, jævnfør de offentlige myndigheder. Dette tab af erhvervsevne er en direkte følge af den ulykke, som H. var udsat for, da hun havde forsikringsdækning hos Topdanmark, og derfor skal hun have udbetalt erstatning samt være friholdt for præmie.

Jeg var tidligere af den opfattelse, at forsikringsselskaber skulle varetage sine kunder, og yde erstatning, når det var rimeligt. Hvis H. ikke havde reageret mod selskabets beslutninger, havde H. endda ikke fået erstatning i den begrænsede periode som selskabet havde vurderet, at H. var berettiget til. Ud af de mange breve selskabet har fremsendt, og hvor de skifter meninger når de får svar på tiltale, har man ikke en chance hvis man ikke har overskud til at tage kampen op. Det kan ikke være meningen, at forsikringsselskabet skal forfølge personer, der har lidt et tab og i forvejen er svagt stillet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 13 Hvornår udbetales forsikringsydelsen**

Forsikringsydelsen for tab af erhvervsevne udbetales efter følgende regler, såfremt erhvervsevnen nedsættes med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne.

A. Nedsættes erhvervsevnen med mellem halvdelen og 2/3 af den fulde erhvervsevne, udbetales halvdelen af forsikringsydelsen.

B. Nedsættes erhvervsevnen med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne, udbetales hele forsikringsydelsen."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at indbetalingerne fra klagerens arbejdsgiver ophørte 1/1 2002. Herefter og indtil 1/10 2003 blev forsikringen holdt i kraft, idet klageren var bevilget præmiefritagelse. Klageren undlod i 2003 at indgå aftale om selvbetaling, og forsikringsdækningen er derfor bortfaldet, medmindre klageren pr. 1/10 2003 opfyldte kravet til fortsat præmiefritagelse.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter og oplysningen om klagerens arbejde under arbejdsprøvningen, finder nævnet, at det ikke er godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne var nedsat med mindst 50 % den 1/10 2003. Nævnet kan på den baggrund ikke kritisere selskabets afgørelse, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann